

Úvodné stretnutie v kostole

Moderátor stretnutia nás uviedol do témy krátkym zamyslením nad apoštolom Pavlom, ktorý slúžil ako misionár v Tesalonikách (1Tes 2) odkiaľ neskôr k nám prišli Konštantín a Metod. Apoštol Pavol misijne slúžil na týchto princípoch: jasné zvestovanie evanjelia, veľmi obetavá služba (ako sa stará matka o dieťaťko), bezúhonné správanie, veľa povzbudzovania kresťanov. Podobne slúžili aj Konštantín a Metod a tak máme slúžiť aj my. V úvodnom stretnutí v kostole odznela ešte prednáška brata Mariána Damankoša o **historickom rámci misie Konštantína a Metoda na našom území**. Prednáška bola veľmi pútavá a aj prostredníctvom prezentácie nás previedla dejinami kresťanstva na našom území od času osídlenia našimi slovanskými predkami až pod dnešok s dôrazom na našich vierozvestcov. Dozvedeli sme sa o politickej situácii doby 9. - 10. storočia. Prečo tu bola byzantská misia, prečo skončila. Pochopili sme aj romantické nadhodnotenie tejto misie počas národného uvedomovania sa Slovákov v 19. storočí. Mohli sme tak reálnejšie pochopiť, prečo sme ostali orientovaní na latinskú tradíciu a v našom prípade potom na nemeckú reformačnú tradíciu. Brat Marián nám poukázal záverom na tieto odkazy misie Konštantína a Metoda: dokončenie christianizácie nášho územia, diplomatický úspech štvrtého liturgického jazyka – staroslovienčiny, národné sebavedomie, odvaha ísť do cudziny. To sú odkazy aj pre nás: nebáť sa ísť na neprebádané územia; hovoriť evanjelium jazykom ľudí, ktorí žijú okolo nás; ísť tam kde sú ľudia; napriek odchodu za novým nemeňme klasiku; nebojme sa odísť z palácov k barbarom; každý jazyk je dobrý.

Práca v skupinách

Po úvodnom programe sme sa rozdelili na generačné skupiny. Deti išli na program do miestneho gymnázia, kde ich nasledovali aj mládežníci a seniori a stredná generácia sa vybrala do auditória lýcea. V každej skupine poslúžili programom k téme títo sestry a bratia: pri deťoch manželka Ján a Ľubica Matisovci z Batizoviec s tímom, pri mládežníkoch brat Marián Lajda s manželkou zo Žiliny, pri strednej generácii brat Ľubomír Badiar z Košíc a pri senioroch brat Jozef Budaj s manželkou z Bratislavy. Tu sú referencie, čo prežili účastníci v týchto skupinách:

Deti: (podľa správy sestry Ľubice Matisovej) Téma seniorátneho dňa pre najmladšiu vekovú kategóriu spájala históriu so súčasnosťou - misionári dnes, tu, pre svoje okolie.

Úvodom do témy boli stanoviska, kde si deti mohli vyskúšať pri hrách postoje, ktoré zrejme misionár pre svoje pôsobenie potrebuje - odvahu, trpezlivosť, pozornosť, ochotu sa učiť, spoluprácu v družstve. V triede gymnázia "výzdoba" tabule ukazovala, kadiaľ sa deti môžu pohybovať, a zanechávať svoje stopy viery v Boha - od rodiny, cez školu a priateľov. Každý človek - veľký či malý potrebuje počuť dôležitú biblickú pravdu, ktorú povedal Pán Ježiš: ... kto verí vo Mňa, má večný život. Cyril a Metod, Dr. Martin Luther, zakladateľ Wycliffovej misie - každý z nich sa usilovali o to, aby si kresťania mohli biblické pravdy vo svojom jazyku, aby im mohli rozumieť. Skúšali sme si ten istý verš čítať v gréčtine, latinčine, nemčine. No... ešteže sme tam mali človeka, ktorý tie grécke znaky prečítal... tie ďalšie nám už išli ľahšie čítať, ale nerozumeli sme im... až prišiel verš v slovenčine. Deti mohli zjavne porozumieť, aké je dobré, že máme Bibliu v reči, ktorej rozumieme.

Popoludnie sme strávili pri hľadaní starých biblických rukopisov. Podkladom pre túto aktivitu bol materiál zo Scripture Union. Deti mali možnosť byť v reštaurátorskej, prekladateľskej, jazykovej dielni a nakoniec si vyskúšali sily pri biblickej konkordancii - a boli veru úspešné - našli správny biblický preklad aj adresu verša. Nádherné bolo vnímať, ako vo vekovo rôznorodých skupinkách deti spolupracovali.

Mládež: Seminárom a diskusiou s aktivitou nám poslúžil brat Marián Lajda, ktorý je mládežníckym pracovníkom v Žilinskom zbore, kde má na starosti mládežnícke aktivity a vyučovanie náboženstva.

Najskôr sme mali možnosť vypočúť si Mariánovo chápanie čo je misia a ako sa má prejavovať v živote mladého kresťana. Boli nám predstavených 6 bodov alebo princípov misijnej služby.

1. Motivácia – dobre pochopiť prečo chceme konať misiu. 2. Poznať cieľovú skupinu – bez zacielenia sa služba rozplynie. 3. Ak sa dá nebuď sám – kto sú moji spolupracovníci. 4. Surfovanie na Božích vlnách – misiu vedie a spravuje Pán Boh a tak potrebujeme poznávať Božiu vôľu a vstupovať do nej. 5. Poznaj historický kontext – mnohé naše misijné snaženie nie je stavba na zelenej lúke. Je dobré poznať históriu. 6. Chod! – nie je dobré len teoretizovať, ale s pomocou Pána Ježiša aj konať.

Po vvedení do témy sme mali predel hrou, kedy sme mali spoznať na základe správania sa medzi sebou, akú máme na čele pripnutú rolu, ktorá nám bola pridelená. Touto hrou sme sa spoznali a tiež aj pochopili ako vieme alebo nevieme rozpoznať správanie ľudí okolo nás ku nám.

Poslednú časť nášho mládežníckeho stretnutia sme venovali **praktickým odpovediam** na tých šesť bodov z prednášky. Každý z nás dostal papier, kde si mohol konkrétne odpovedať na otázky ohľadom motivácie, cieľovej skupiny, kontextu, spolupracovníkov, Božích vln a výzvy chod'. O tom čo sme rozmýšľali a zapísali sme sa potom spoločne rozprávali.

Stredná generácia: (z poznámok brata Mikuláša Liptáka) Brat Ľubomír slúži v Košiciach v Rodinných spoločenstvách, Útočisti, o. z. – centrum pomoci pre bezdomovcom – výdajňa šiat, obuvi, stravy.

K téme – Misia – vyslanie jedna dôležitá informácia: Boh je tu a je nesmierne dôležitý pre náš život! Pre lepšie pochopenie bol nám predstretý obraz Titaniku: **Titanic sa potápa, potrebujeme záchranné člny...** Ide o moderné podobenstvo – Titanic: Keby bolo viac záchranných člnov, tak by ich bolo zachránených viac. Ide aj o motiváciu. Keby konštruktéri aj pasažieri, vedeli, že sa bude loď topiť – by sa pýtali: je tu dosť záchranných člnov? My si tu žijeme, akoby ten náš Titanic mal sa plaviť večne – smrť nie je problém – Boh má vyriešený šťastný koniec. Katastrofe predchádzali dve hlavné ľudské negatívne vlastnosti: 1. súťaživá pýcha a 2. naivná ľahkomyselnosť. **Pýcha** je prvým hriechom človeka – chceme byť lepší – konštruktéri chceli, aby bola najrýchlejšia na svete a nepotopiteľná. **Naivná ľahkovážnosť** – užívať si to, nič nám nehrozí – ako na Titanicu. Čo bude potom, keď môj život skončí? Večnosť nie je ďaleko, ale tesne vedľa teba. Otázku konca si musíme položiť každý. Lebo je to jediná istota v živote. Tragédiu spôsobil nedostatok záchranných člnov.

Z príbehu o Titanicu vyplývajú dve dôležité otázky viery: veríš tomu, že dnešný svet je na tom rovnako ZLE? veríš tomu, že agenda ZÁCHRANY je zverená cirkvi? Otázka záchrany človeka je Pánu Bohu tá najdôležitejšia. Ak Pán Boh do nás vložil Svoje poklady, tak sú v nás a my máme čo dať svojmu okoliu. Aké záchranné člny budujeme v našich zboroch? Rozmýšľame nad tým, ako tým vlašným pomôcť – ku záchrane? Syn Boží sa narodil ako človek, aby hľadal a zachránil, čo by inak zahynulo. „**a povedal im: Podťe za mnou a urobím vás rybármi ľudí!**“ Matúš 4:19

Tri biblické člny záchrany:

Pastorálne sprevádzanie – ísť s ľuďmi - 1 Ján 3:16 **Podľa toho sme poznali lásku, že položil za nás On dušu; aj my máme duše klásť za bratov.** – obetujúca sa láska. Potrebujeme sa učiť byť pastiermi ľudských duší – na čele s duchovnými – ale to nemá šance zvládnuť jeden človek. Učme sa byť si pastiermi navzájom.

dobročinnosť – žiť dobro - Matúš 5:16 **Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli dobré skutky a velebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach.** – svet chce vidieť dobročinnosť, a my jej produkujeme tak málo. Aj keď by sme nevideli ovocie.

azyl v komunite - 1 Peter 2:5 **a aj vy sami ako živé kamene budujte sa na duchovný dom, sväté kňazstvo, aby ste prinášali duchovné obete príjemné Bohu skrze Ježiša Krista.** – stále viac budú ľudia potrebovať azyl. Prijatie.

Seniori: (z poznámok sestry Zuzany Hybenovej) Prednášateľom v tejto skupine bol brat Jozef Budaj z Bratislavy. Vo svojej prednáške zdôraznil, že učebnicou pre misiu je Písmo sväté.

Starozákonný Boží ľud **Izrael mal byť svedectvom** o Pánu Bohu a svetlom pre ostatné národy. Izrael ako národ zlyhal, ale Písmo sväté nám hovorí o horlivých jednotlivcoch z tohto národa. Svetlým príkladom bola vdova Noemi, ktorá konala **misiu svojím životom**, čím získala pre vieru v Pána Boha aj svoju nevestu Rút. Mojžiš prikazoval zodpovednosť za všetkých ľudí, aj za cudzincov, aby mohli počuť Božie Slovo. V novozmluvnej dobe apoštolovia plnili príkaz Pána Ježiša - činiť učeníkmi. V prvom Jeruzalemskom zbore pribúdalo učeníkov a zachránených.

Dnes sa počet kresťanov zmenšuje. Prečo je to tak? Jedným z dôvodov je, že nerobíme aktívnu misiu a **bez misie cirkev nerastie**. Ďalším dôvodom je, že v rodinách bolo v minulosti viac detí a cirkev sa takto rozrastala. Dnes to tak nie je. My evanjelici nemáme misiu „v krvi“. V našich evanjelických spevníkoch nemáme skupinu misijných a evanjelizačných piesní, len niekoľko piesní je takto zameraných (č. 278, 549, 565). Okrem misijných pracovníkov sa majú zapájať aj ostatní veriaci, každý z nás má využívať prijaté „talenty“ a nasledovať vzory z Písma svätého (Lýdia vo Filipis, Akvila a Priscila a ďalší). Máme využívať to čo máme a môžeme. Misijná služba potrebuje modlitebnú podporu, praktickú a finančnú pomoc, stáť za mladými, ktorí sú misijne aktívni (príklad CZ Batizovce.)

Pre starších je príkladom apoštol Pavel, ktorý v staršom veku aj vo väzení písal listy a takto povzbudzoval vo viere, prijímal návštevy a hovoril s nimi o kráľovstve Božom a učil o Pánovi Ježišovi. Aj my máme využívať **priateľské návštevy v rodinách**, príkladom nám boli naši veriaci rodičia a starí rodičia. Stáva sa, že ľudia, ktorí chodili do zboru sa stratia z kostola. Nemalo by nám to byť ľahostajné. Príklad nám ukázal Pán Ježiš, keď dvaja z učeníkov

odchádzali z jeruzalemského zboru do Emauz. On ich vyhľadal, priblížil sa k nim, venoval im svoj čas, zaujímal sa o čo ich trápilo a počúval ich. Potom im pripomínal z Písma priliehavé slová, prijal pozvanie do domácnosti a tam mal s nimi spoločenstvo s modlitbou a lámaním chleba. Vrátili sa do Jeruzalema a do spoločenstva cirkevného zboru. Dôležité sú aj **dobré susedské vzťahy** (príklad žena vdova, ktorej veriteľ chce vziať aj synov, 2. Kráľov 4,1-7) aj im v osobných rozhovoroch môžeme poslúžiť Božím Slovom, ktoré máme v srdci a ktoré nám Svätý Duch pripomenie a vloží do úst. Ak budeme takto robiť aj s našou mládežou, potom sa nemusíme báť ani o budúcnosť našich detí - mládeže, ani o budúcnosť cirkvi. Pre nás je dôležité, aby sme mali srdce naplnené láskou a Božím Slovom. Len tak budeme môcť plniť príkaz Pána Ježiša: Chodte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy...! A On nás nenechá samých, lebo zasľúbil: Ažľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta. (Mt 28, 19-20).

Obed

Počas obednej prestávky nás milo prijal domáci kežmarský cirkevný zbor, ktorý pre nás pripravil obed, koláče a kávu. Mali sme aj milú príležitosť popri nasýtení tela nasýtiť aj naše poznanie prehliadkou lyceálnej knižnice. Účastníci prehliadky obdivovali knižný fond, ale aj obsah dochovaných kníh. Zoznámili sa aj so školským poriadkom a študentmi slávneho kežmarského lýcea. Naše deti počas obeda zbierali odpovede na samolepky, čo nás najviac potešuje v misii a čo nás najviac trápí alebo nám robí prekážky.

Poobedné stretnutie v kostole

V poobednom programe sme v kostole začali spevom piesní a ďakovnou modlitbou za obed. Potom odznali referáty z jednotlivých skupín. V oznamoch sme ešte pripomenuli misijný kútik o službe v africkej Zambii. Napokon zaznelo aj pozvanie na budúci rok na 15. 9. 2014 k ďalšiemu dňu Tatranského seniorátu. Na záver programu sme mali modlitebnú chvíľu a potom pred požehnaním sa nám prihovril brat senior Roman Porubän, ktorý zdôraznil ešte raz misijný odkaz našich vierozvestcov Konštantína a Metoda. S úprimnou vďakou voči Pánovi Ježišovi sme končili náš deň Tatranského seniorátu spevom hymny Hrad prepevný je Pán Boh náš za sprievodu domáceho brata kantora na organe.